

WINDOWS AND BALCONIES

by BLADEFREGA

ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΚΑΙ ΜΠΑΛΚΟΝΙΑ

THE SYSTEM · 10

Όταν οι πρωτόγονοι άνθρωποι αποφάσισαν να χτίσουν πασσαλόπηκτα σπίτια, δεν το έκαναν για να προστατευτούν από τα άγρια ζώα, όπως το πούλησε αργότερα στο κοινό κάποιος αφηγητής.

Υπήρχε άλλος λόγος.

Οι γυναίκες ήταν ήδη εκεί.

Και το ύψος καθόριζε τη σημασία.

Όσο ψηλότερο το πασσαλόπηκτο, τόσο μεγαλύτερος ο σεβασμός.

Όπως και σήμερα.

Στους ουρανοξύστες, οι επιστάτες μένουν στο ισόγειο.

Οι άλλοι επιστάτες μένουν στον τελευταίο όροφο.

Αυτοί που έχουν το κτίριο.

Μα ακριβώς τη στιγμή που όλα έμοιαζαν να έχουν ολοκληρωθεί, οι γυναίκες έθεσαν αμέσως μια νέα απαίτηση.

Ήθελαν δύο πράγματα.

Παράθυρα και μπαλκόνια.

Τα πρώτα για να μιλούν με τις φίλες τους και να ανταλλάσσουν επικρίσεις.

Τα δεύτερα για να μιλούν με τους άντρες των φιλενάδων τους και να φαίνονται.

Όχι και τόσο διαφορετικά από σήμερα.

Οι εκδότες είναι τα παράθυρα.

Η τηλεόραση είναι το μπαλκόνι.

Όταν ερχόταν η ώρα να αγοράσει κανείς σπίτι, η επιλογή του ορόφου γινόταν αδιαπραγμάτευτη.

Κι όταν οι περιστάσεις ανάγκαζαν τους ανθρώπους να αρκεστούν σε χαμηλότερο όροφο, την αλήθεια την αντικαθιστούσε συχνά μια πιο κομψή εξήγηση.

Η υποφοβία.

Μία από εκείνες τις παθήσεις από τις οποίες όλοι, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, κατάφεραν να βγάλουν λεφτά.

Κάποιοι πουλούσαν φάρμακα.

Άλλοι πουλούσαν λύσεις.

Αργότερα, ο πλούτος άλλαξε μονάδες μέτρησης.

Βίλες.

Πισίνες.

Γήπεδα γκολφ.

Ιδιωτικά γυμναστήρια.

Ξενώνες.

Ελικοδρόμια.

Και, φυσικά, η απαραίτητη γκαρσονιέρα.

Το αρχαίο καμίνι των σκέψεων.

Ο τόπος όπου μπορούσες πάντα να βρεις το κατάλληλο προσωπικό
για να σε βοηθήσει να ξεπεράσεις τις δύσκολες στιγμές.

Αχαχαχα.

Αυτή η εκδρομή στην αρχιτεκτονική όμως είναι μόνο πρόσχημα.

Αυτό για το οποίο μιλάω στ' αλήθεια είναι η αρχιτεκτονική της
ανθρώπινης ψυχής.

Ιδιαίτερα εκείνη που χτίζεται μέσα σε μια οικογένεια.

Ο τόπος όπου όλα θα έπρεπε να επιτρέπονται.

Ο τόπος όπου τίποτα δεν θα έπρεπε να προκαλεί έκπληξη.

Κι όμως, οι πρώτοι επικριτές είναι συχνά τα παιδιά.

Για να καταλάβουν τι βλέπουν, ζητούν δεύτερη γνώμη από τους
φίλους τους.

Σαν να λένε:

«Τον αγαπάμε, αλλά ειλικρινά δεν έχουμε ιδέα τι στον διάολο
κάνει».

Μπορεί να είναι αλήθεια;

Είναι δυνατόν;

Αυτός, απ' όλους;

Μα είναι απλώς ο πατέρας μου.

Κι εγώ, που δεν έχω ούτε μπαλκόνια ούτε τηλεόραση, συνεχίζω να
στέκομαι στο παράθυρο.

Και συνεχίζω να γράφω όσα κανείς δεν περιμένει.

Γιατί, στο τέλος, είναι ό,τι έχω.

Ferdinando Frega
Gillette Man ✂